

Điều này giống như một giấc mơ hảo huyền nhưng không phải vậy. Hãy nghĩ tới tiềm năng của những chiếc *Thẻ thông minh* (móng, nhò bằng lòng bàn tay, có khả năng tính toán ấn tượng) lúc này đang bắt đầu tràn ngập thị trường. Những chiếc thẻ này có thể được thiết kế phù hợp với nhu cầu tín dụng của từng cá nhân và giúp mọi người quản lý tiền của mình khôn ngoan hơn. Tại sao một chiếc thẻ không thể có một bộ phận “điều tiết” chi tiêu để hạn chế các giao dịch tiền tệ trong những điều kiện cụ thể? Tại sao không thể có một công cụ tài chính tương tự loại thuốc viên uống theo giờ để người tiêu dùng lên chương trình phân phối khoản tín dụng của mình và giúp họ hành động theo cách mình mong muốn.

Một vài năm trước, tôi bị thuyết phục rằng một chiếc thẻ tín dụng “tự kiểm soát” là một ý hay nên đã đề nghị được gặp mặt một ngân hàng lớn. Tôi rất vui mừng khi ngân hàng đáng kính này phúc đáp và đề nghị tôi tới trụ sở của họ tại New York.

Vài tuần sau, tôi tới New York và được dẫn tới một phòng hội nghị hiện đại. Sau đó, có sáu nhân viên quản trị ngân hàng đầy quyền lực, bao gồm cả trưởng bộ phận thẻ tín dụng của ngân hàng đó có mặt tại căn phòng.

Tôi bắt đầu bằng việc miêu tả sự trì hoãn khiến mọi người gặp rắc rối như thế nào: nó khiến chúng ta xao lãng việc tiết kiệm, trong khi cảm dỗ của thẻ tín dụng dễ dàng làm phòng kho trong nhà của chúng ta đầy những thứ hàng hóa không cần thiết.